

În lumea modernă nu mai este nici o ordine, nu mai este nici o credință, nu mai este disciplină, nu mai este nimic!

Liturghie la Mănăstirea Petru Vodă (2010)

În capul omului modern este fărâdelegea, cu care să greșească tot mai mult. Sunt organizațiile acestea sofisticate, cu credințe diferite, cum spuneți dumneavoastră, cu ecumenism, și așa mai departe. Încât nici cel care le-a inventat, toate drăcoveniile acestea, nici el nu-i mai dă de cap, nu-i dă

de capăt. Pentru că se văd că sunt inovate, sunt artificiale, ale omului bolnav mintal. După cum un om bolnav a rămas numai cu un singur rinichi, și acela atacat de cancer, cam așa suntem rămași numai în ecumenism. Se agață în el și mic și mare, și bătrân și tânăr, dar deși vede lumea că aici este voință omenească se uită tot aici pentru că așa spune domnul Stalin, desigur! Și omul crede în asta!

Uitați unde a ajuns politica de astăzi din Europa, este cea mai degradată perioadă din istoria Europei! Și în România degradarea e mare! Lumea așteaptă să apară un partid serios, cu credință, pe care să-l voteze cu încredere. Țștia sunt aleși, ăștia trebuie să lucreze și pe ăștia să-i poată trage la răspundere! Dar nu, a ieșit amestecat. N-ai pe cine să tragi la răspundere, iar acum ei se împacă între ei, își împart oasele și-și formează piața, că doar or mai duce-o încă patru ani de zile, să mai amăgească un popor spetit săracul

și pierdut. Jecmănit din punct de vedere politic și religios și moral și spiritual! Și iată, asta este nenorocirea mare! Că noi, mereu, la ora actuală ne întrebăm. Ne întrebăm și răspunsuri nu primim. Rămâne doar ca Dumnezeuul nostru să ne dea înțelepciune!

Învățământul este într-o criză de mari proporții, ca și restul componentelor societății noastre. Se vorbește tot mai mult despre drepturile copilului, dar educația suferă tot mai mult. În școală se pare că nu mai sunt nici un fel de reguli, și chiar dacă or fi-pe hârtie -, nu le mai respectă nimeni...

Acum se tot pune problema salariului învățătorului. Are copii la școală - are salariu. N-are copii - n-are salariu, depinde doar de copil să învețe, pentru formarea sau neformarea lui. Unde s-a mai pomenit în istoria lumii ca în școală profesorul să nu fie primit la începutul orei? Să spună elevul: „Domnule profesor, la ora aceasta nu suntem dispuși pentru religie sau istorie - pentru că nu suntem dis-

puși!”. Atunci profesorul ce mai spune? Dacă elevii nu sunt dispuși, n-are decât să-și ia catalogul și să meargă la cancelarie! Și când o suna elevul, atunci să vină profesorul la catedră!

Cu ce responsabilitate se discută despre drepturile elevului!? Cum formăm noi un medic să vindece un bolnav, cum formăm un avocat, un judecător, orice alt profesionist de nădejde să-l pui într-un minister, dacă el nu este pregătit pe băncile școlii, nu are habar de nimic!?

Îmi spunea un profesor de matematică, profesor universitar de cincisprezece ani, că astăzi are în anul patru, patru studenți. Dacă-l întrebi pe vreunul dintre ei ce gânduri are, îți spune că vrea să termine cât mai repede școala și să plece afară, în străinătate...

Iată rezultatele: haosul deliberat indus de forțele oculte, distrugerea neamului și a familiei. Acestea sunt drepturile mamei la avort și drepturile copilului la

libertinaj, haosul la care am ajuns. E ceva de nemaipomenit!

Unde e cumiștenia poporului român de pe vremea lui Ștefan cel Mare? S-au distrus valorile esențiale ale nației. Ascultarea și porunca au lăsat loc lipsei de morală nu numai la vârstnici, dar și la cei tineri, care sunt educați în disprețul respectului pentru muncă, pentru cei mai bătrâni, pentru patrie și familie.

Orientarea pornită de sus, de la nivelul conducerii Europei, este clar îndreptată împotriva valorilor noastre strămoșești care ne-au condus și ne-au ținut în picioare în decursul istoriei în cele mai grele momente și în cele mai dificile bătălii. Descompunerea nației o vedem!

*Părintele Justin binecuvântând pelerinii la ieșirea din biserică
(Mănăstirea Pentru Vodă - 2010)*

Cum spune Scriptura, să vă îngrijiți de cele ale sufletului cât mai e timp!

Și acum, în prag de sărbători, urez

românilor de pretutindeni să vină cu gândul la patria-mamă. România, cu brațele întinse, îi așteaptă ca o mamă iubitoare!

Intrarea în Mănăstirea Petru Vodă (2010)